EPICEDIA,

QVIBUS

PRÆMATURUM OBITUM,

VIRI

CONSULTISSIMI ET DOCTISSIMI,

DN. JOHANNIS CŽIMMER-MANNI,

REGIÆ CIVITATIS THORUNIENSIS SECRETARII

BENE MERITI,

Qvi d. XI. Febr. hora qvarta pomeridiana anno CIↃIↃCCVII accidebat

IPSO EXEQVIARUM DIE XVII. Febr.

Prosequi, & mœstissimos Parentes unicum lugentes filium, Viduamq; insperato mariti funere afflictam solari studebant,

RECTOR ET PROFESSORES GYMNASII THOR.

THORUNII,

Imprimebat Johannes Conradus Rügerus, Nobiliss. Senatûs & Gymnasii Typographus.

QVid Tibi blande Parens? qvid vos mihi ſangvine juncti?
Qvæ ſaevi cœpit nunc urere flamma doloris
Viſcera, qvi tandem Veſtros tremor irruit artus?
Cur rigor infeſtat qvaſi ducto compede lingvam
Infirmam, multumqve loqvi vox deficit auſis?
Et ſterili Fœdat cur culmine tecta cupreſſus
Funeſta & qvoddam deſignat flebile damnum?
Non mea mors optata mihi finisqve laborum
Materies poterit Vobis tantæ eſſe qverelæ,
In terris eqvidem nondum ſex luſtra peregit
Ætas, atqve dies cunctis viſæ amplius ire.
Aſt hæc vis fati, conſtans hic ordo Jehovæ,
Demonſtraturo, ſibi ſoli cuncta ſubeſſe,
Spesqve hominum dubias ejus moderamine flecti.
Imber decutit ut nitidos de culmine flores,
Ut ſegetes lætas immiſſa grandine ſterni
Conſpicimus, miſeri ac eludi vota coloni.
Sic, fateor, mecum ſpes merſas eſſe meorum.
Sed ſi qvi vixit bene, jam vixiſſe putatur
Ille ſatis, mihi jam in terris ſatis eſto dierum.
Et cur non ſatis? ærumnas curasqve relinqvo,
Feſſaqve nunc placida recreantur membra qviete,
Illi haud vos fugiunt atroces pectoris æſtus,
Atqve graves animi fluctus morſusqve maligni,
Qveis erat expoſitum langvens & debile corpus.
Omnia jam vici mala, diſpulſoqve veneno
Morbi, nec turbat qvicqvam ſolatia mentis,
Verbo: me tenet æternæ pax grata ſalutis.
Nec mihi nobilior poterat contingere voto.
Hæc qvæſo in mentes ægras demittite veſtras,
Amplius haud ſignet triſtes pia lacryma vultus.
Mox erimus juncti, lætis amplexibus omnes
Excipiam, vos expectant jam gaudia cœli.

Ita Magnif. Virum, unicum lugentem filium, & ceteros propinqvos,
sub hoc funere perculſos, sui perſona B. defuncti ſolari conabatur,

M. P. JAENICHIUS, R.

Pli-

Plinius Lib. V. Ep. XXVI.

Crudum adhuc vulnus medentinm manus reformidat, deinde patitur, atq; ultro reqvirit: Sic recens animi dolor conſolationes rejicit ac refugit, mox deſiderat, & clementer admotis acqvieſcit. conf. Lib.I. Ep.XII. circa fin.

SIt cos, ſit ſaxum, ſit vel Marpeſia cautes,
Qvi nollet patrii fata dolere ſoli.
Pulchrum eſt palmiferæ pacis dulcedine duci:
Pulchrius eſt veræ pacis honore frui.
Aſt ubi qværenda eſt? totus namqve æſtuat orbis
Bellorum flammis. Pax ſuper aſtra volat.
Qvodcunqve aſpicio, nihil eſt niſi Martis imago:
Mars tumidus verbis, enſibus ille minax.
Heu mihi qvam grandi feriuntur bella boatu!
Qvantus ab Arctoo perſonat axe fragor!
Et qvæ non tandem cogemur adire pericla?
Ni nos dextra DEI firma potensqve tegat.
Publica ſunt oculis hæc obverſantia damna,
Qvæ cum mœſtitia fœmina masqve gemit.
Aſt alium ſentit jam mœſta Thoruna dolorem,
Pectoribusqve ſuis concipit atqve coqvit.
Non eſt de nihilo, cum SECRETARIUS * urbis
Dat præmaturæ colla novella neci.
Vivere qvi fuerat prolixos dignus in annos.
Dum Patriæ tulerat commoda magna ſuæ.
Officiis promptis cum noſtræ ſubvenit urbi,
Ut candela ſuo deficit officio.
Ille fuit ſacri, Civilis & ancora juris,
Vas legum, patrii ſtella jubarqve fori.
Externas felix lingvas callebat ad ungvem,
Qveis Ipſi a multis conciliatus honor.
Cum qvondam noſtræ calcavit limina Muſæ,
Impiger in ſtudiis egregiusqve fuit.
Non ſtetit in latebris, docto ſed prodiit ore
Declamans, certans, carmina clara ferens.
Non nudus ſpectator erat, ſed ſedulus auctor
Sudoris docti propoſitiqve ſcopi.
Poſt adiit terras ferventi ſole calentes,
Immenſasqve ſibi conciliavit opes.
Hinc honor oblatus Noſtro eſt, qvem rite polivit
Ingenuaqve fide, judicioqve gravi.
Jam jacet extinctus febri morboqve maligno,
Dilectiqve PATRIS mors fit acerba ſui.
Flebilis en! Mater Natum deplorat ademptum:
Et Generum Socrus, mœſta Marita Virum.
Qvid facitis? Luctu ne Vos maceretis acuto:
Ad Dominum rediit qvod fuit ante ſuum.
Depoſitum voluit DEUS ad ſe ſumere charum,
Qvod Vobis certo tempore reſtituet.

Spiri-

Spiritus in cœlis vivit, vivusqve triumphat,
Deſpicit & ſordes qvisqviliasqve ſoli.
Inter nos vixit longævo tempore: qvando
Nemo parum vixit, cui bona vita fuit.

In ſolatium Antiqvæ & Ampliſſ. familiæ Czimmermanianæ unici Filii præmaturam mortem acerbe dolentis ſcr.

M. MARTINUS Böhm.

* *Cum malis miniſtris poterit Princeps in negotiis ſuis efficere aliqvid; at non cum imperito Secretario. Stomachus eſt, ubi digeruntur negotia, & ſi concocta male inde prodeant, caduca erit & brevis vita gubernationis. Repetantur memoriâ tempora retro præterita, & ſtatim apparebit, nullum unqvam ſtatum rite & feliciter gubernatum fuiſſe, niſi eum, qvi inſignes habuit Secretarios.* Plura, qvæ hujus ſunt argumenti, legantur ap. *Did. Saavedram* Symb. Polit. LVI.

NUllus erat, nec erit, cauſas qvi mortis ad ungvem,
Qvotqvot ſunt, omnes commemorare qveat.
Nam ſi judicio rationis credere fas eſt
Edoctæ multis uſibus atqve modis:
Si varii caſus, ſi tot diſcrimina vitæ
Penſentur recte, qvæ ſubit omnis homo,
Myriadas tot cauſarum memorare valebit
Nemo, nec capiet nomina ſola aliqvis.
Omnia, qvæ ſunt à Superis conceſſa ſaluti
Humanæ, vergunt ejus in exitium.
Perverſus qvando rerum dominatur abuſus,
Qvando decens ordo deficit atqve modus.
Lethales pariunt vitiati in corpore morbos
Humores qvatuor: Phlegma, Melancholia,
Sangvis cum Cholera, nec non äer vitiatus:
Cumqve cibo potus, ſomnus & excubiæ.
Accedunt æſtus, fluctûs & frigidus horror:
Omnia qvæ dici mortis origo ſolent.
Exemplo doctos præſentis Funeris ergo
Senſibus expertis credere nemo vetat.
Hic Vir erat juvenis tam animo qvàm corpore præſtans
Dum juſſu Procerum ſuſcipiebat iter.
Verùm correptus riphæo frigore febrim
Contraxit rediens, qvæ audit acuta, domum.
Hæc adeò diris uſſit fervoribus artus,
Hic Vir ut Egregius vivere deſierit.
Qvi publicis rebus prodeſſe paratus & aptus
Spem Patriæ magnam fecerat atqve Patri.
Sed ſpes cunctorum mors præmatura fefellit,
Præcipuè Patris jam ſine prole ſenis.
Attamen haud Iſti deerit ſolamen, honeſto
Qvòd fuit extinctus Natus in officio,
Illi nil potuit contingere honeſtius unqvam,
Succubuit publico qvàm qvòd in hoc opere.
Semper honos, nomenqve Ejus, laudesqve manebunt
Qvi Patriæ propriis commoda præpoſuit.

Paucula iſta memoriæ & honori ſui qvondam diſcipuli chariſſimi, tunc Amici & Fautoris deſideratisſimi lugens ſcribebat

M. MARTINUS BERTLEFFIUS.